

Publicerad 2012-05-13 21:11 av MissCaylin

En påminnelse om en tid.

Gamla gator

Jag ofta besökte

Svarta kläder

Min kropp bar

Jag lät musiken lyfta mig

Men den sänkte mig ofta istället

Undermedvetet

Den sårbara själ mitt skal höll

Brände i kanterna

Av mörka texter

Djupa röster

Sorgliga melodier

Regnet piskade min livssyn

Tårarna var min största frihet

Likt den mest fantastiska känsla

Som jag då bar i min famn

Omedveten om att känslan var en lögn

Inte en räddning i skuggan

Som jag intalat mig

Jag gav aldrig

Jag förintade

Smälte sönder

Kladdiga kinder

Av mascara och oro

Minnena finns kvar

Känslorna är bevarade

Men jag har klippt sönder dem

Lagt in dem i olika fack

För att finna min balans

Nu vet jag hur jag ska ställa mig

Hur jag ska stå för att inte falla

Men ibland behöver jag plocka upp min sköld

För styrkan är inte med mig i alla stunder

Gamla gator

Jag besökte
Svarta kläder
Jag brände
Musik jag kysste ett osynligt farväl
För inget lämnar mig helt
Själen jag fortfarande bär
Håller den nära
Och matar den med nya grödor
Sår magiska bönor i dess djupa veck
Jag har sytt ihop silket jag tappat
Under alla dessa år
Men det finns alltid en liten bit
Som har en rispa
En påminnelse om en tid
Som jag skulle vilja kalla förbi
Men vet att en liten del av den
Finns kvar inuti
Alltid finns kvar inuti...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MissCaylin med Poeter.se id #21921 innehar upphovsrätten